

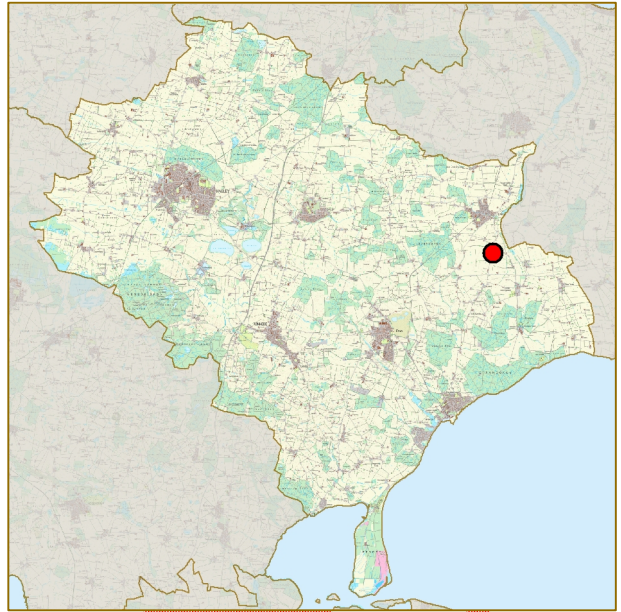
Alslev

Alslev ligger i den østlige del af kommunen, omkring 1,5 km syd for Karise. Alslev er en mindre landsby med cirka 26 husstande.

Byen i landskabet

Landskabet omkring Alslev er et forholdsvis bakket terræn med store åbne marker. Der er ingen skove i landsbyens nærhed, men både øst, syd og vest for landsbyen ligger tre større skov i ca. 1,5-3 km afstand.

Stevns Å løber godt 600 meter øst for landsbyen, og den dal som åen løber i, er et markant landskabselement i området. Stevns Å strækker sig fra syd mod nord, og bliver senere til Tryggevejle Å.

Byens opbygning og udformning

Alslev er etableret som en vejklungeby, med de gamle gårde liggende som små enklaver langs Alslevvej. Vejen har enkelte steder forgrenet sig videre ud til de enkelte gårde, som ligger tilbagetrukket fra vejen og dermed byen. Efterfølgende er disse forgreninger i vejen blevet bebygget med mindre fritliggende enfamiliehuse, hvilket har resulteret i en landsby, hvor gårdene overvejende ligger i byens yderkant og landsbyhusene langs Alslevvej.

De fleste af de oprindelige gårde findes fortsat, og selvom der er bygget enfamiliehuse på flere af markerne omkring disse gårde, er den oprindelige udformning af markerne overordnet set bevaret som åbne grønne arealer og haver.

Vest for Alslev Kirke, som ligger i den sydvestlige del af landsbyen, ligger et gammelt borganlæg fra den tidligere Alslev Gård. Gården blev kort efter 1751 revet ned og i stedet blev den nye Alslevgård opført umiddelbart sydvest for Alslev Landsby. Borganlægget burde stadig kunne ses i terrænet.

Gårdene i Alslev ligger overvejende, som de gjorde oprindeligt, og danner dermed rammen og landsbyens afgrænsning. Landsbyen har stort set bevaret sin afgrænsning mod det åbne land i de sidste 200 år. Det betyder dog ikke, at udviklingen i Alslev har stået stille i denne periode, da der gennem tiden er etableret flere landsbyhuse på arealer tæt på gårdene. Der er dog etableret enkelte huse på den åbne mark lige syd for landsbyens naturlige afslutning. Mens langt de fleste landbrug i dag er nedlagte, har især ét ekspanderet kraftigt de seneste år. Udvidelsen har dog primært fundet sted igennem etablering af store landbrugsbygninger, placeret så de ligger væk fra vejen.

Alslev fremstår udefra som en tæt landsby midt i de store åbne marker som omgiver den. Landsbyen er tydeligt afgrænset mod de åbne land og fra landsbyen periferier er der lange kig over markerne.

Selve landsbyen opleves som åben. Langs vejen består beplantningen primært af hække og åbne for haver og i de tilfælde der ikke er haver ud mod vejen, er vejforløbet afgrænset af husfacader. Den sparsomme beplantning, får vejen til at fremstå bred, men det snoede vejforløb gennem byen afskærmer for de lange kig igennem landsbyen.

Bebyggelserne i Alslev

Husene i Alslev er overvejende fritliggende enfamiliehuse, både opført med bindingsværk og teglsten. Husene er primært opført mellem 1850 til 1930. En stor del af husene har bevaret de

oprindelige bygningsmæssige detaljer, mens andre bygninger er blevet renoveret med et mere moderne udtryk. Byggeskikken er overvejende bevaret i landsbyens midte, hvor husene er traditionelle hvidkalkede længehuse.

I Alslev er der også bygninger, som er opført på et senere tidspunkt. Det udtryk findes bl.a. i form af etplanshuse med saddeltag og lav taghældning. Disse huse, fra cirka 1975, er de senest opførte og ligger overvejende i den nordlige og sydlige ende af landsbyen.

På trods af byens begrænsede størrelse, har byen tidligere været sogneby. Alslev Kirke er opført i romansk stil med hvidpudsede facader og med rødt teglstenstag.

Øst for kirken ligger det tidligere klokkerhus, opført i 1577. Huset er et af de ældst beboede huse i Faxe Kommune. I 1945 blev huset en del af Exner-fredningen. Nationalmuseet er i skrivende stund, sammen med de nuværende ejere, i gang med at restaurere dele af huset.

Borganlægget fra den gamle Alslevgård er et fredet fortidsminde. Det betyder samtidig at der er 100 meter beskyttelseslinje rundt om borganlægget, hvor der ikke må graves eller bygges.

Funktioner og aktiviteter

Alslev fungerer i dag overvejende som bosætningsby. Kun en begrænset del af gårdene i byen driver fortsat landbrug, der drives dog et større antal liberale erhverv.

Alslev har også tidligere haft blandt andet et forsamlingshus, en brugsforening, et mejeri og en skole, men bygningerne er enten overgået til anden anvendelse eller revet ned.

Byens grønne elementer

På trods af at landsbyens har bestået i mange hundrede år, er beplantningen sparsom. Haverne er velholdte og afgrænsede af hække fremfor krat og buskads som ellers ses i mange landsbyer og gamle boligområder.

Midt i landsbyen ligger byens gadekær, som er afgrænset mod syd og vest af henholdsvis kirken og havearealet tilhørende Alslevvej 9. Langs gadekærets nordside ligger et gammelt gadejordsareal. Gadejordsarealet og gadekæret er adskilt af mindre buske, hvorfor gadejordsarealet mere synes af at være en del af Alslevvej 9, end et offentligt tilgængeligt areal.

Særlige værdier og sårbarheder

Alslev er en velafgrænset landsby, hvor gårdene danner landsbyens ydre grænse, og afgrænsningen mellem by og land fremstår helt tydelig. Landsbyhusene er primært opført på jorden imellem de gamle gårde (med enkelte undtagelser i landsbyens sydlige og nordlige ende). Opførelse af ny bebyggelse, som opføres udenfor den oprindelige landsbyafgrænsning, vil udviske landsbyens struktur udadtil.

Både de tilbageværende elementer fra den gamle Alslevgård og det gamle klokkerhus ved kirken er to værdifulde kulturelementer. Selvom Alslevgård er revet ned i 1700-tallet og genopført et andet sted, er den gamle voldgrav bevaret og af arkæologisk værdi. Landskabet er et herregårdslandskab, som er præget af åbne marker og kun få læhegn, hvilket forklarer de åbne vidder og lange udvig fra landsbyen. Mens området ved den gamle Alslevgård er udpeget kulturarvsareal, er klokkerhuset fredet.

Anbefalinger

Alslev er en gammel landsby, som kun i begrænset omfang har ændret sin oprindelige afgrænsning mod det åbne land. Landsbyen er sammenhængende med gårdene liggende i landsbyens periferi og de mindre landsbyhuse liggende i landsbyens midte. At ændre den nuværende afgrænsning med flere huse, vil forstyrre dette mønster, og svække byens historie og udformning. Det

anbefales derfor, at byen ikke kan udvides udadtil, men at der kan foretages huludfyldning i landsbyens midte, såfremt byggeskikken i landsbyen respekteres. Byggeskikken er stærkest i landsbyens midte, hvor området er præget af hvidkalkede lænehuse med matte tagflader. Nye huse bør derfor opføres som 1½ plan lænehuse, som er den traditionelle byggeskik på landet.

Gadekæret med tilhørende gadejord fremstår i dag som to separate enheder. Ved at beskære eller fjerne buskadset imellem de to, vil området kunne fremstå mere indbydende. Et bord- og bænkesæt vil yderligere opfordre til udnyttelse.

UDKAST